

אם האדם לא משבר את רוח הסט"א הקרבן נמסר לכלבים

וְאִי לֹא אֶתְּבַר הַהוּא רוּחַ, לֹא קִרְבְּנִיה פְּלוּם, וְלִכְלִי

אֶתְמָסַר אמנם אם הוא לא היה משבר את אותו רוח הסט"א אז לא היה קרבנו

נחשב לכלום, ואז הוא היה נמסר לכלבים שהם כחות הסט"א, **דִּהָא קִרְבְּנָא דָּא**

לֹא דִקְדִּשָּׁא בְּרִיךְ הוּא, אֶלָּא מְכֻלִּי כי הרי זה הקרבן הוא לא

חלק הקב"ה אלא הוא של חלק כלבי הסט"א. **וּבְגִין כֹּךְ זְבַחִי אֱלֹהִים**

בְּדָקָא יָאוּת, הוּא רוּחַ נִשְׁפָּרָה, דִּיתְבַּר הַהוּא רוּחָא

מִסְאָבָא, וְלֹא יִשְׁלוּט ומשום כך בחינת זבחי אלהים שהוא זבח כראוי הוא רק

כאשר יש רוח נשברה, דהיינו שהוא שובר את אותו רוח הסט"א הטמאה בכדי שלא ישלוט

עליו עוד להחטיאו. **וְעַל דָּא מֵאן דִּיתְבַּר לִיה בְּדָקָא יָאוּת,**

עֲלִיה בְּתִיב, (תהלים עח) רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב ולכן מי שמשבר את

רוח הטומאה כראוי אז נאמר עליו 'רוח הולך ולא ישוב'. **לִיהוֹי הַהוּא גִבְרָא**

בְּאִבְטָחוּתָא, דִּלֹּא יִתּוּב לְגִבְיָה לְעֵלְמִין כי אז זה האדם יש לו

הבטחה של ישוב אצלו רוח הטומאה לעולמים. **הִנָּה הוּא דְכְתִיב, וְלֹא**

יָשׁוּב כי זהו מש"כ בפסוק 'ולא ישוב', דהיינו שע"כ הוא לא ישוב אצלו לעולמים. **לֵב**

נִשְׁפָּר וְנִדְפָּה, הַהוּא גִבְרָא דִּלֹּא אֶתְנָאִי, וְלֹא אֶתְעִיג

בְּעִנּוּגִין דְּעֵלְמָא ומש"כ 'לב נשבר ונדכה' פירושו שזה האדם צריך שלא

להתגאות ולא להתענג בתענוגי הבלי העולם, **אֱלֹהִים לֹא תִבּוֹה, בִּיקְרָא**

אִיהוּ לְגִבְיָה ומש"כ 'אלהים אל תבוה' פירושו שזה האדם לא יהיה בזוי לפני הקב"ה

אלא הוא יהיה מכובד אצלו.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

צו את בני ישראל להזהיר על העוונות שהם כעבודה זרה

צו את בני ישראל. (במדבר כח) **מאי צו** והנה מש"כ 'צו את בני ישראל'

מה הפירוש צו. **דא עבודה זרה. בגין דלא ייעול גרמיה**

לאסתאבא ברוח מסאבא, דאיהו עבודה זרה ממש אלא

פירושו שזה צו להיזהר מהעוונות שהם כעבודה זרה [קכ], והוא בכדי שהוא לא יכניס את

עצמו להיטמא בזו הרוח הטומאה שהיא כמו עבודה זרה ממש.

רשב"י מצוה את ר' אלעזר שיגלה סוד הקרבן

רבי אלעזר פתח. (שיר השירים ה) **באתי לגני אחתי כלה**

וגו'. האי קרא אוקמוה רבי אלעזר פתח לבאר את מש"כ באתי לגני

אחתי כלה וגו' והנה את פסוק זה כבר ביארוהו החברים, **אבל אית סתרים**

בקרבנא (ס"א שית סדרין דקרבנא) **הכא, וכלא אתמר** אבל באמת יש

כאן עוד סודות בזה הקרבן שבכאן והכל כבר למדנו. **אמר ליה רבי שמעון,**

יאות הוא, דשרית מלה, וסתמת, אימא (ס"א נסתמת אמאי)

אמר לו רשב"י אביו יפה הוא שהתחלת לעסוק באלו הדברים, אמנם למה סתמת והעלמת

את הדברים ולא ביארת אותם. **אמר, בגין דחמינא בספרא דחנוך**

— אור הרשב"י —

חסדא ורב יצחק בר אבדימי; חד אמר: סרו
מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם וגו'. וחד
אמר עשוק אפרים רצון משפט כי הואיל
הלך אחרי צו.

[קכ] כדאיתא בסנהדרין דף נו עמוד ב' כי
אתא רבי יצחק תני איפכא: ויצו – זו עבודה
זרה, אלהים זו דינין. בשלמא אלהים זו דינין
– דכתיב ונקרב בעל הבית אל האלהים.
אלא ויצו זו עבודה זרה, מאי משמע? רב

הלימוד — היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

מִלָּה, וְאוֹלִיפָנָא ואמר רבי אלעזר שהוא בגלל שרק ראיתי את הסודות האלו בספרו של חנוך ומשם למדתי את סוד הקרבן, ולכן איני רוצה לומר דבר שרק ראיתי ולא שמעתי ממך. **אָמַר, אִימָא הָהִיא מִלָּה דְּחָמִית** (דף ר"מ ע"ב) **וְשִׁמְעַת** ואמר לו רשב"י אביו, אמור את סוד הקרבן שראית בספרו של חנוך, ואמור את מה ששמעת ולמדת מכך לעצמך.

סוד הקרבנות, סוד עליות מ"ן והיחוד בסוד באתי לגני

אָמַר כֹּלָא חָד מִלָּה ואמר רבי אלעזר שהנה כל סוד הקרבנות הוא דבר אחד מאחר שכל הקרבנות הם סוד עלית מ"ן, **קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אָמַר דָּא, בָּאתִי לְגַנִּי** והנה הקב"ה שהוא ז"א הוא אמר 'באתי לגני' דהיינו שהוא בא אל המלכות הנקראת גן בסוד הייחוד, **בְּגִין דְּכָל קִרְבָּנִין דְּעִלְמָא כֹּד סִלְקִין, כְּלָהוּ עֵיילִין לְגוּ וְנִתָּא דְּעֵדָן בְּקִדְמִיתָא, רָזָא דְּכֻנְסַת יִשְׂרָאֵל** והוא בגלל שכל הקרבנות בתחילה, כאשר הם עולים בסוד מ"ן, הם כולם עולים בתחילה לתוך המלכות הנקראת גן עדן, שהיא סוד כנסת ישראל, מאחר שהיא כונסת תחילה את כל שפע המ"ן שמעלים אליה ישראל. **וְהֵיאָדָּהּ** ואיך בתחילה עולים אליה הקרבנות בסוד מ"ן. **בְּקִדְמִיתָא וְשִׁירֹתָא דְּקִרְבָּנָא, בְּשַׁעֲתָא דְּבֵר נֶשׁ אוֹדֵי חֲטָאֵי עָלָה, וְנִכְסוּ וְזִרְקוּ דְּדָמִיהּ עַל מִדְּבָחָא** אלא הוא בגלל שבתחילת עבודת הכהן בקרבן, שהוא בשעה שהאדם מתוודה את עונו על הקרבן, שבוה הוא שב בתשובה בסוד תשוב ה', אז לכן

כאשר נשחט ונזרק דם הקרבן על המזבח אז הוא עולה בסוד מ"ן אל המלכות ועי"כ תשוב
ה' ואז יש ייחוד בזו"ן בסוד 'באתי לגני'.

מה הטעם להביא קרבן ולא מספיקה חזרה בתשובה
הַשְׁתָּא אֵית לְאַסְתְּפֻלָּא, הֵיאֵךְ אֵינוּן רוּחִין קְדִישִׁין
אֶתְהֲנוּן מֵהָאִי והנה כאן יש לנו להתבונן איך אותם הרוחות
הקדושות של המלאכים הנקראים אישים הם נהנים בתחילה מזה הקרבן. **וּמֵאִי**
טַעְמָא דְקִרְבָּנָא דְבִהְמָה, וְהָאִי יִתִּיר הָוָה סִגְיָא, לְתַבְרָא
בְּרִנָּה הָהוּא רוּחָא, וְלֹאֲתַבָּא בְּתִיּוּבָתָא ומה הטעם שצריך
להקריב קרבן על עווננו, והרי יותר היה מספיק שרק ישבור האדם את אותו רוח הטומאה
ולשוב על עווננו בתשובה. **מֵאִי טַעְמָא נְכִיסוּ דְבִהְמָה, וְלֹאֲקִדָּא**
לֵיהּ בְּנוּרָא דְמִדְבָּחָא ומה הטעם שצריך לשחוט את הבהמה ולשרוף אותה
באש שעל גבי המזבח.

המלכות שם ב"ן מתקנת את הבריאה
אֵלָא רְזָא הוּא, בְּגִין דְּאֵית בְּהִמָּה דְּרַבִּיעָא עַל אֵלָף
טוֹרִין אלא סוד הדבר הוא בגלל שיש בהמה שהיא רובצת על אלף הרים,
[קנא] דהיינו שהוא סוד נוק' שהיא שם ב"ן כמנין בהמ"ה שהיא רובצת על עולם הבריאה

אור הרשב"י

[קנא] כדאיתא במדרש ויקרא רבה, פרשת
אחרי מות פרשה כב סימן י' בהמות בהמות
בהרי אלף רבי יוחנן וריש לקיש ורבנן ר'
יוחנן אומר בהמה אחת היא ורבוצה על אלף
הרים ואלף הרים מגדלין לה כל מיני עשבים
והיא אוכלת שנא' (איוב מ) כי בול הרים

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000